

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl samosoudkyně JUDr. Jarmilou Ďáskovou v právní věci žalobce **J.O.**, bytem, zast. Mgr. Stanislavem Králíkem, advokátem se sídlem 695 01 Hodonín, Masarykovo náměstí 22, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem 225 08 Praha 5, Křížová 5, o invalidní důchod, o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 3. 2012, č.j.,

t a k t o :

- I. Žaloba **se zamítá.**
- II. Odměna zástupce žalobce **se přiznává** ve výši 7.200,- Kč, zástupci žalobce Mgr. Stanislavu Králíkovi, advokátu se sídlem 695 01 Hodonín, Masarykovo náměstí 22 bude uhrazena z účtu Krajského soudu v Brně do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.
- III. Žalovaná **nemá právo** na náhradu nákladů řízení.

O d ů v o d n ě n í :

Rozhodnutím žalované ze dne 13. 3. 2012 výše uvedené značky zamítla žalovaná námitky žalobce podané do rozhodnutí žalované ze dne 3. 2. 2012 téhož čísla a toto rozhodnutí potvrdila. Rozhodnutím ze dne 3. 2. 2012 zamítla žalobci žádost o změnu výše invalidního důchodu podle ust. § 41 odst. 3 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů a pro nesplnění podmínek § 39 odst. 2 písm. b), c) citovaného zákona, neboť podle posudku Okresní správy sociálního zabezpečení Hodonín ze dne

20. 1. 2012 je žalobce nadále invalidní pro invaliditu I. stupně podle ust. § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona.

Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce námitky ze dne 15. 2. 2012. Žalovaná přezkoumala zdravotní stav v rámci námitkového řízení a v novém posudku o invaliditě vypracovaným žalovanou dne 6. 3. 2012 bylo zjištěno, že žalobce je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů. Nejde o invaliditu III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. c) zákona o důchodovém pojištění ve znění pozdějších předpisů, ani nejde o invaliditu II. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) citovaného zákona, ale jde nadále o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Míra poklesu jeho pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu byla uvedeným posudkem o invaliditě určena ve výši 40 %. Rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu žalobce s nejvýznamnějším dopadem na pokles jeho pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI. (postižení trávicí soustavy), oddílu C (postižení tenkého střeva a kolorekta), v položce 4 (idiopatické střevní záněty, Crohnova nemoc, idiopatická proktokolitida), písm. b) (středně těžké formy, časté průjmy, značné odchylky v laboratorních nálezech, výrazné změny endoskopické, rentgenové, radionuklidové, se značným snížením celkové výkonnosti), přílohy k vyhlášce Ministerstva práce a sociálních věcí č. 359/2009 Sb. o posuzování invalidity, pro které se stanoví míra poklesu pracovní schopnosti v rozmezí 30 až 40 %. Pro poměrně dobře stabilizovaný stav při zavedené medikaci a režimových opatřeních, dlouhodobě s krátkodobou atakou aktivity onemocnění na podzim roku 2011, hodnotila posudková lékařka v námitkovém řízení na horní hranici možného rozmezí v uvedené položce, tj. 40 %. V takto stanoveném posudkovém hodnocení již bylo přihlédnuto také k dlouhodobě stabilizované epilepsii při zavedené medikaci a taktéž i k pracovnímu zařazení účastníka řízení, který byl vyučen cukrářem a poté vykonával různé dělnické profese na plný pracovní úvazek. Procentní míra pracovní schopnosti se tedy ve smyslu § 3 citované vyhlášky již dále nemění. Zdravotní stav žalobce byl posouzen objektivně z dostatečně doložené zdravotní dokumentace. Jeho zdravotní stav je dlouhodobě stabilizovaný při dodržování léčebných a režimových opatřeních s krátkodobou atakou funkčního zhoršení na podzim 2011. Při hodnocení zdravotního stavu byly vzaty v úvahu veškeré lékařské nálezy, nalézající ve zdravotní dokumentaci žalobce.

Proti rozhodnutí žalované ze dne 13. 3. 2012 podal žalobce včas žalobu ze dne 21. 3. 2012, kterou upřesnil prostřednictvím ustanoveného zástupce z řad advokátů dne 10. 5. 2012. V žalobě namítal, že žalovaná se s jeho námitkami nevypořádala správně, přičemž byl akcentován spíše aktuální zdravotní stav, který je výsledkem dlouhodobé a náročné léčby, avšak nezabývá se zásadní otázkou, kterou je prognóza vývoje nemoci, možnosti recidivy, případně projevy v případě, že by žalobce začal vykonávat nějakou pravidelnou činnost či práci. V rámci lékařských kontrol je žalobce lékaři opakovaně upozorňován, že jeho onemocnění je nevyzpytatelné a léčba zabírat může a nemusí. Žalobce je tedy názoru, že je osobou, která splňuje podmínky ust. § 39 odst. 2 písm. c) zákona č. 155/1995 Sb. v platném znění. Na prokázání svých tvrzení navrhl žalobce provést důkaz znaleckým posudkem z oboru zdravotnictví, který nechť je vypracován na základě usnesení soudu. Rozhodnutí považuje za nesprávné především z toho důvodu, že trpí těžkým stupněm onemocnění ulcerózní pankolitidy, kdy dochází po určité době ke zhoršení zdravotního stavu. Ten byl zhoršen v roce 2011, kdy musel během roku podstoupit 6x kolonoskopické vyšetření. Od října 2011 se stav značně zhoršil a podstoupil léčení s vysokou dávkou léků než začal nástup remise. Toto onemocnění ho velmi vyčerpává, je značně unavený a potřebuje zvýšený klidový režim. Nemí schopen vykonávat soustavně výdělečnou činnost, a to ani z podstatně

menšími nároky na tělesné schopnosti. Na základě výše uvedeného navrhl zrušení napadeného rozhodnutí a vrácení žalované k dalšímu šetření.

V řízení podle části III., Hlavy druhé, dílu prvního s.ř.s. přezkoumává soud napadené rozhodnutí správního orgánu v mezích žalobních bodů a z těchto hledisek, které žalobce v podané žalobě uvedl, přičemž soud vychází ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1, 2 věta první s.ř.s.).

Žalobci v průběhu řízení byl usnesením ze dne 11. 4. 2012, č.j. 33 Ad 15/2012-14 ustanoven zástupce z řad advokátů – Mgr. Stanislav Králík, advokát se sídlem advokátní kanceláře 695 01 Hodonín, Masarykovo náměstí 22.

V rámci přezkumného řízení soudního byl zdravotní stav žalobce přezkoumán v posudkové komisi Ministerstva práce a sociálních věcí ČR, pracoviště Brno dne 21. 8. 2012 za účasti odborné internistky s posudkovým závěrem, že žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí (13. 3. 2012) byl invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb. Šlo o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., nešlo o invaliditu II. nebo III. stupně podle § 39 odst. 2 písm. b) nebo c) zákona č. 155/1995 Sb. ve znění zákona č. 306/2008 Sb., neboť šlo o pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nejméně o 35 %, nedosahoval však více než 49 %.

Soud u jednání provedl důkaz výše citovaným odborným posudkem PK MPSV ČR v Brně i dávkovým spisem žalobce. Bylo zjištěno, že žalobce je poživitelem invalidního důchodu pro invaliditu I. stupně. Dne 2. 1. 2012 byla uplatněna žádost o invalidní důchod vyššího stupně. Při jednání dne 20. 1. 2012 lékař OSSZ Hodonín dospěl k závěru, že žalobce je invalidní podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. ve znění pozdějších předpisů a jde nadále o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona. Z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 40 %, neboť rozhodující příčinou dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu s nejvýznamnějším dopadem na pokles pracovní schopnosti je zdravotní postižení uvedené v kapitole XI., oddíl C, položka 4 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

Rozhodnutím žalovaná ze dne 3. 2. 2012 zamítla žádost žalobce o změnu výše invalidního důchodu. Na základě podaných námitek byl opětovně zdravotní stav žalobce posouzen dne 6. 3. 2012 s tím, že zdravotní stav žalobce byl hodnocen tak, jako v prvním stupni, tzn. že nešlo o invaliditu III. stupně ani II. stupně, ale o invaliditu I. stupně podle § 39 odst. 2 písm. a) citovaného zákona a z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu poklesla jeho pracovní schopnost pouze o 40 %. Rozhodující příčinou bylo onemocnění uvedené v kapitole XI., oddíl C, položka 4 písm. b) přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb.

Na základě tohoto hodnocení pak vydala žalovaná rozhodnutí ze dne 13. 3. 2012, jímž námitky žalobce zamítla a rozhodnutí ze dne 3. 2. 2012 potvrdila.

Pro účely soudního přezkumu na základě podané žaloby vypracovávají odborné posudky posudkové komise Ministerstva práce a sociálních věcí. V projednávaném případě byl zdravotní stav žalobce pro soudní přezkum vypracován posudkovou komisí PK MPSV ČR v Brně dne 21. 8. 2012. Žalobce byl jednání přítomen.

Posudková komise měla k dispozici jednak spis Krajského soudu v Brně, posudkový spis LPS OSSZ Hodonín, ve kterém byly založeny lékařské nálezy, záznamy o jednání od doby, kdy byl žalobci invalidní důchod přiznán. Byla vyžádána zdravotnická dokumentace od praktického lékaře MUDr. O. z Bojanovic a z této byla pořízena kopie za období od 13. 4. 2010 (kopie neurologických vyšetření ze 17. 12., 18. 3. 2010, 20. 6. 2011) a kopie byly založeny do spisu. Byla také vyžádána zdravotnická dokumentace z gastroenterologické ambulance Fakultní nemocnice u svaté Anny Brno a zaslaná kopie byla založena do spisu. Žalobce se dostavil bez opory a pomůcek, ale další lékařské nálezy nepředkládal.

Žalobce byl v roce 2005 vyučen cukrářem, pracoval v oboru, v současné době od 13. 10. 2010 nikde nepracuje a je v evidenci úřadu práce. Je posouzen jako pekař.

Na základě prostudované zdravotní dokumentace a stavu zjištěného při jednání, posudková komise dospěla k závěru, že k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ Brno šlo u žalobce o dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav, jehož rozhodující příčinou bylo onemocnění střev. Žalobce je od roku 2009 v péči gastroenterologie FN Brno, Pekařská. Dlouhodobě je také léčen pro epilepsii, která je na medikaci kompenzovaná. Posudková komise ve svém odborném posudku velmi podrobně popsala zdravotní stav žalobce od doby, kdy byl vzat v péči gastroenterologie Fakultní nemocnice v Brně a na toto podrobné posouzení soud odkazuje.

Žalobce od zjištění onemocnění idiopatickým střevním zánětem v červnu 2009 prodělal zhoršení stavu, které si vyžádalo přechodnou úpravu medikace, která však byla s efektem. V laboratoři byly zvýšené hodnoty zánětlivých markerů, nebyly však závažné změny v mineralogramech či hladinách krevních bílkovin, nebyla zjištěna ani závažná anémie, dlouhodobě byla zjištěna nižší hladina železa v krvi, která se v březnu 2012 normalizovala a dlouhodobě přetrvávala vyšší hodnota vazebné kapacity železa. U žalobce nebyla nikdy přítomna ani závažná porucha výživy. Pokud se týká zúžení společného žlučového – toto se postupně upravilo a v červnu 2011 byl stent odstraněn a nebyl znovu zaveden. Epilepsie byla na medikaci kompenzovaná.

K datu vydání napadeného rozhodnutí se jednalo o žalobce o idiopatický střevní zánět, který je možno hodnotit jako maximálně středně těžkou formu – byly přítomny pouze občasné průjmy (v období zhoršení), jednak byla jedna stolice denně, v laboratorních nálezech byly lehké odchylky (lehce vyšší zánětlivé markery, snížení hladiny železa v krvi, vyšší vazebná kapacita železa, mineralogram byl v normě, hodnoty krevních bílkovin byly v normě. Endoskopické změny v období zhoršení byly lehké až středně těžké, mimo ně byl kolonoskopický obraz v normě, nebyla přítomna ani závažná porucha výživy. Úprava medikace v obdobích zhoršení byla s efektem. Subjektivní potíže žalobce jako intermitentní, zažívací potíže, slabost, únava patří do obrazu tohoto onemocnění, jakožto i občasné zhoršení nemoci, vhodnost dodržování režimových a dietních opatření, užívání medikace, jsou proto již součástí procentního ohodnocení dané položky. PK MPSV posuzuje dlouhodobě nepříznivý zdravotní stav žalobce k datu vydání rozhodnutí. Nelze hodnotit zdravotní stav do budoucna, relapsy onemocnění patří do obrazu tohoto onemocnění, avšak nelze předjímat, kdy k nim dojde, či zdali k nim vůbec dojde. V případě, že žalobce je pracovně zařazen, vyžadují většinou dočasnou pracovní neschopnost. V případě dlouhodobého zhoršení zdravotního stavu žalobce by pak bylo nutno toto zhodnotit v novém posudkovém řízení. V projednávaném případě nejednalo se o těžkou formu s komplikacemi střevními, mimo střevními ani nutričními. Další zdravotní postižení nezpůsobovala funkční poruchu, která by

měla dopad na pracovní schopnost a epilepsie, jak je výše uvedeno, byla na medikaci kompenzována.

Pokles pracovní schopnosti posudková komise hodnotila podle přílohy k vyhlášce č. 359/2009 Sb. ve znění platném v době vydání napadeného rozhodnutí žalované podle kapitoly XI., oddílu C, položka 4 písm. b) ve výši 35 %. S ohledem na ostatní zdravotní postižení a předchozí vykonávané výdělečné činnosti je zvolen střed rozpětí. K hodnocení horní hranici rozpětí neshledává PK MPSV na rozdíl od lékařské posudkové služby OSSZ i lékařské posudkové služby ČSSZ medicínský důvod – průjmy byly jen občasné, v laboratorních nálezech nebyly žádné odchylky.

Pokles pracovní schopnosti není hodnocen podle písmene c), protože klinické nálezy nedokumentují závažnost funkčních poruch pod těmito písmeny uvedenou, jak plyne z posudkového zhodnocení. Posudková komise stanovila pokles pracovní schopnosti z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu k datu vydání napadeného rozhodnutí ČSSZ ze dne 13. 3. 2012 ve výši 35 %. Zde procentní ohodnocení bylo o 5 % nižší než v předchozích dvou řízeních. Žalobce byl se zjištěným zdravotním stavem schopen vykonávat práci s podstatně menšími nároky na tělesné schopnosti.

Po zhodnocení výše uvedených důkazů dospěl soud k závěru, že žaloba důvodná není. Provedeným dokazováním byl zjištěn skutkový stav, který tu byl v době rozhodování správního orgánu. Soud přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů, napadený výrok rozhodnutí podle § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

Podle § 39 odst. 1 zákona č. 155/1995 Sb. účinného od 1. 1. 2010 je pojištěnec invalidní, jestliže z důvodu dlouhodobě nepříznivého zdravotního stavu nastal pokles jeho pracovní schopnosti nejméně o 35 %.

Podle odst. 2 výše uvedeného ustanovení je pojištěnec invalidní, jestliže pracovní schopnost pojištěnce poklesla

- a) nejméně o 35 %, avšak nejvíce o 49 %, jedná se o invaliditu I. stupně,
- b) nejméně o 50 %, avšak nejvíce o 69 %, jedná se o invaliditu II. stupně,
- c) nejméně o 70 %, jedná se o invaliditu III. stupně.

Podle odst. 4 výše uvedeného ustanovení při určování poklesu pracovní schopnosti se vychází ze zdravotního stavu pojištěnce doloženého výsledky funkčních vyšetření.

Bylo zjištěno, že zdravotní stav žalobce k datu vydání napadeného rozhodnutí byl hodnocen správně, což jednoznačně prokázal posudek PK MPSV ČR v Brně ze dne 21. 8. 2012, když posudková komise závěrem svého posouzení stanovila konečnou míru poklesu pracovní schopnosti na 35 %. Posudková komise hodnotila zdravotní stav žalobce stejně jako lékař posudkové služby v rámci námitkového odvolacího řízení i jako posudkový lékař OSSZ v Hodoníně. Z hodnocení vyplývá, že žalobce není invalidní invaliditou II. stupně nebo invaliditou III. stupně. Vzhledem k tomu, že posudková komise hodnotila zdravotní stav stejně jako v předchozích řízeních, stanovila pokles pracovní schopnosti o 5 % méně než v předchozích řízeních na 35 %, soud konstatuje, že žalovaný správní orgán postupoval

v souladu s platnými právními předpisy vztahujícími se k projednávané věci. Vzhledem k tomu, že soud neshledal postup žalovaného správního orgánu v rozporu s platnými právními předpisy, žalobu žalobce zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s.ř.s. na základě přesvědčivého, úplného a celistvého posudku MPSV ČR v Brně. Soud poukazuje na vyjádření posudkové komise k námitkám žalobce, že z preventivních důvodů nelze přiznat invaliditu vyššího stupně, neboť vždy se invalidita posuzuje na základě provedených lékařských šetření a zhodnocení zdravotního stavu vyplývajících z těchto vyšetření. Pokud by se zdravotní stav žalobce zhoršil, je zapotřebí tuto skutečnost řešit podáním nové žádosti o vyšší stupeň invalidního důchodu.

Žalobce ve věci úspěch neměl, žalovaný správní orgán náklady řízení nepožadoval, soud rozhodl o nákladech řízení tak, že náhradu nákladů řízení účastníkům nepřiznal (§ 60 odst. 1, odst. 2 s.ř.s.).

Žalobce však byl zastoupen právním zástupcem z řad advokátů, na základě požadavku žalobce byl ustanoven usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 11. 4. 2012, č.j. 33 Ad 15/2012-14. Soud stanovil odměnu zástupce žalobce ve výši 7.200,- Kč celkem podle vyhlášky č. 177/1996 Sb., kterým je upraveno poskytování právních služeb (advokátní tarif) ve správním řízení. V této částce je obsažena úhrada za 4 úkony po 500,- Kč podle ust. § 11 odst. 1 písm. a), b), d) a g) citované vyhlášky, 4x paušál podle § 13 odst. 3 citované vyhlášky, dále bylo přiznáno cestovné zástupce žalobce 2x jízda osobním automobilem z Hodonína do Brna a zpět (studium spisu, účast u jednání), které specifikoval právní zástupce na částku 1.000,- Kč za jednu jízdu tam a zpět, celkem tedy 2.000,- Kč. Vzhledem k tomu, že právní zástupce žalobce je plátcem DPH, bylo přiznáno DPH žalobci ve výši 1.200,- Kč, celkem tedy 7.200,- Kč (4 x 500,- Kč = 2.000,- Kč, 4x 300,-Kč = 1.200,-Kč, 2x jízdné po 1.000,- Kč = 2.000,- Kč, ztráta času – osm půlhodin po 100,- Kč, 800,- Kč, DPH 1.200,-Kč, celkem tedy 7.200,- Kč a tato částka bude vyplacena právnímu zástupci žalobci Mgr. Stanislavu Králíkovi, 695 01 Hodonín, Masarykovo náměstí 22, z účtu Krajského soudu v Brně do jednoho měsíce od právní moci rozsudku.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno, ve dvojím vyhotovení.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

V Brně dne 24. září 2012

JUDr. Jarmila Ďásková, v.r.
samosoudkyně

Za správnost vyhotovení:
Barbora Zachovalová